

[Robert Mikkelsen.]

Flertal af danske Politifolk hver Dag gør et stort og nyttigt Arbejde paa den Plads, de er sat; jeg ved, at talrige Politimænd ogsaa under Besættelsen gjorde deres Indsats, og at Politiet, saavel som andre Grupper af den danske Befolkning, har haft sine Ofre i Kampen for vort Lands Befrielse. Det store Flertal af Politifolk rettes der ingen Kritik imod, men det forhindrer ikke, at der maa og skal være Adgang til fri og aaben Kritik, hvor Misbrug finder Sted, og saadanne Misbrug finder Sted.

Vi staar i den kommende Tid over for betydningsfulde Ændringer inden for Politiet. Parodisk nok er den Dag i Dag Thune Jacobsen Rigspolitichef i dette Land. Hr. Stamm, Politidirektøren i København, blev afskediget med den Begrundelse, at han ikke nød den Tillid i Befolkningen, som hans høje Embede maatte kræve. Man forstaar ikke, hvorledes efter saadanne Forhold Rigspolitichefen kan fortsætte, men denne Stilling skal altsaa besættes, Stillingen som Politidirektør i København skal besættes, Stillingen som Chef for Opdagelsespolitiet i København skal, saa vidt jeg ved, ogsaa i en nær Fremtid besættes, og hele Forholdet mellem Opdagelsespolitiet, Rigspolitiet o. s. v. skal reorganiseres. Jeg tror, at netop af denne Grund er det af Betydning, at Folketinget drøfter de Spørgsmaal, som her er rejst, drøfter dem med den højtærede Minister, forinden han foretager Dispositioner, som kan binde langt ud i Fremtiden.

Maa jeg understrege saa stærkt som muligt, at denne Forespørgsel ikke er rejst for her at gribe ind i den parlamentariske Kommissions eller dens Undersøgelserdomstols Kompetence. Paa ingen Maade. Jeg interesserer mig i Dag ikke for Embedsforbrydelser, ikke for den Raaddenskab, de Overgreb, der tidligere har fundet Sted, for her at drage skyldige til Ansvar. Den Op-gave kræver videre Undersøgelse, den Op-gave kan den højtærede Minister henvise til andre Instanser. Jeg har indskrænket mig til at anføre disse Ting som Eksempler paa Forhold, der allerede nu er klart oplyst, kun for paa denne Baggrund at bede den højtærede Minister udtale sig om, hvorledes han fremtidig vil indrette det politiske Politi. Det er det Sagen drejer sig om. Den kan ikke klares med en Bemærkning om, at der muligvis er begaaet Fejl, Fejl, som andre langsomt, alt for langsomt arbejdende Instanser skal beskæftige sig med, og at man i det store og hele vil fortsætte med det politiske Politi, saaledes som det hidtil har eksisteret med dets betalte Stikkere, med

dets hemmelige Telefonaflytninger, med dets ulovlige Brevcensur, med dets kompromitterede Ledere. Saadan kan det ikke være. Derfor angaar det Spørgsmaal, som jeg med Bestyrelsen for mit Partis Rigsdagsgruppe har stillet, ikke Fortiden; derfor spørger vi ikke, hvilke Følger Fortiden vil faa for dem, som har Ansvaret for, hvad der dengang foregik, derfor spørger vi kun: Kan vi være sikre paa, at den Slags Tilstande ikke fortsættes?

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg troede, at den Forespørgsel, de ærede Medlemmer ønskede at rette til mig, drejede sig om, hvorvidt Politiet stadig fører eller bruger de Kartoteker, som her er omtalt. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg ud fra denne Formodning er i allerhøjeste Grad forbavset over, at det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen kommer ind paa en indgaaende Omtale af de Kartoteker, der er ført før den 5. Maj. Jeg er saa meget mere forbavset over det, som det ærede Medlem ved, at jeg den 27. November efter Anmodning fra Politidirektøren havde besluttet mig til at nedsætte en Kommissionsdomstol i Henhold til Retsplejelovens § 21 for at undersøge Politiets Forhold, men at den parlamentariske Kommission, da den fik Meddelelse om, at jeg agtede dette, gennem Kommissionens Formand og Næstformand lagde et meget stærkt Pres paa mig for at annullere denne Beslutning. Beslutningen var saa vidt fremme, at der forelaa en Meddelelse til Ritzau, der samme Dags Eftermiddag Kl. 4 skulde være udsendt, men den ærede Formand for Kommissionen og Næstformanden henstillede, som sagt, meget indtrængende til mig at søge at standse denne Ritzau-meddelelse og annullere Nedsættelsen af Kommissionsdomstolen, idet de to Herrer over for mig udtalte, at den parlamentariske Kommission lagde megen Vægt paa, at Kommissionen fik Lov til at foretage denne Undersøgelse, og at det ikke var Politiet, der gjorde det, og skønt altsaa Kommissionsdomstolen faktisk var etableret fra min Side, skønt Formanden var udpeget, saa rettede jeg mig dog efter den parlamentariske Kommissions Ønske og annullerede denne Foranstaltning. Videre blev det meddelt til mig fra den parlamentariske Kommission, at man maatte anmode mig om, at jeg standse enhver Undersøgelse af Politiets Forhold under Besættelsen, da Kommissionen ønskede at tage dette i sin Haand, og den parlamentariske Kommission ønskede, at dette skulde oplyses for den Kommissionsdomstol, som derefter efter Ønske fra den